

Anarcho-Biblioteka
Dobry pieróg to wywrotowy pieróg

Anarcha-feminizm

Deirdre Hogan

Deirdre Hogan
Anarcha-feminizm
2004

[http://codziennikfeministyczny.pl/
anarcho-feminizm-mysl-o-anarchizmie/](http://codziennikfeministyczny.pl/anarcho-feminizm-mysl-o-anarchizmie/)
Tłumaczenie: Paulina Ferens

pl.anarchistlibraries.net

2004

Niezwykle ważną zasadą anarchizmu, która bardziej niż inne odróżnia go od innych rodzajów socjalizmu, jest nacisk na wolność i niehierarchiczne stosunki społeczne.

Głównym założeniem anarchizmu jest odrzucenie jakiejkolwiek hierarchii władzy pomiędzy mężczyznami i kobietami. Anarchiści/stki wierzą, że wolność jednostki opiera się na wolności wszystkich ludzi, dlatego też utworzenie prawdziwie anarchistycznego społeczeństwa nie będzie możliwe, dopóki nie zniesiemy wszelkich istniejących struktur dominacji i wyzysku, włączając w to oczywiście dyskryminację kobiet. Jako anarchiści wierzymy, że środki decydują o celu. Oznacza to, że nie czekamy na jakąś rewolucję w przyszłości, która rozwiązałaby problem seksizmu, ale jesteśmy przekonani, że ważna jest walka przeciwko niemu tu i teraz. Jako anarchiści/stki staramy się, by zarówno nasze własne organizacje jak i kampanie, w których uczestniczymy, były wolne od seksizmu i hierarchii władzy i wszyscy ich członkowie byli równi w podejmowaniu decyzji.

Uważamy pełne uczestnictwo kobiet w ruchu anarchistycznym i w obecnej walce społecznej za niezwykle ważne. Stworzenie społeczeństwa przyszłości wymaga zaangażowania kobiet, gdyż bez udziału połowy populacji rewolucja społeczna nie będzie możliwa. Tak jak wierzymy, że emancypacja klasy robotniczej należy do samej klasy robotniczej, jesteśmy również przekonani, że w istocie rozwój kobiet, ich wolność i niezależność, musi pochodzić od nich samych. Angażowanie się w walkę polityczną jest samo w sobie aktem uwłasnowolnienia. W dzisiejszym społeczeństwie wiele kobiet nie wierzy w to, że mogłyby w jakikolwiek sposób przyczynić się do fundamentalnych zmian. Jednakże poprzez angażowanie się, poprzez przyjęcie naszej pozycji – agitację, edukację i organizowanie – zaczynamy przejmować kontrolę nad naszym życiem w aktywnej walce o zmianę niesprawiedliwego społeczeństwa, w jakim żyjemy.

Zjawiska leżące u podstaw ucisku kobiet mogą być zniesione tylko w społeczeństwie anarchistycznym. W opartym na maksymalizacji zysku społeczeństwie kapitalistycznym kobieta przez swoją rolę rozrodczą zawsze będzie bardziej wrażliwa niż mężczyzna. Prawo do aborcji, płatny urlop macierzyński, żłóbki i przedszkola itd. w skrócie wszystko, co byłoby niezbędne dla zapewnienia ekonomicznego równouprawnienia kobiet w kapitalizmie, zawsze będzie miało dla nich szczególne znaczenie. Z tego powodu panuje przekonanie, iż w porównaniu z mężczyznami zatrudnianie kobiet jest mniej opłacalne, ich sytuacja jest również w dużej mierze zależna od dostępności różnego rodzaju placówek opieki nad dziećmi.

Kobiety nie będą wolne, dopóki nie będą miały pełnej kontroli nad swoimi ciałami. Kapitalizm nigdy nie zagwarantuje prawa do aborcji. Nawet jeśli kwestia ta przynosi pewne zyski, może być atakowana, tak jak dzieje się to w USA. Ucisk kobiet w kapitalizmie ma więc podłoże ekonomiczne i seksualne. Te fundamentalne przyczyny dają początek innym formom ucisku, takim jak np. ideologiczna dyskryminacja kobiet, przemoc wobec kobiet itd. Nie znaczy to jednak, że seksistowskie idee po prostu znikną wraz z końcem kapitalizmu, chodzi tu raczej o to, iż tylko z końcem kapitalizmu będziemy mogli/ły uwolnić społeczeństwo od typowych uprzedzeń, które nieustannie sprzyjają kształtowaniu postaw seksistowskich.

Ponieważ społeczeństwo anarchistyczne nie będzie napędzane zyskiem, posiadanie dzieci czy chęć spędzenia z nimi więcej czasu nie będzie miało konsekwencji ekonomicznych. Opieka nad dziećmi, prowadzenie domu itd. mogą być postrzegane jako obowiązek całego społeczeństwa, co daje kobietom i mężczyznom więcej możliwości.

Anarchizm/anarcho-feminizm wspólnie włączają się do walki przeciwko wyzyskowi klas i dyskryminacji kobiet. Prawdziwa wolność, wolność obu płci, może realizować się wyłącznie w bezklasowym społeczeństwie, gdzie zakłady pracy są samodzielnie zarządzane, zniesiona jest własność prywatna, a ludzie, którzy podejmują decyzję, są właśnie tymi, których te decyzje dotyczą.

Oczywiście walka o wolność kobiet wymaga walki klas robotniczków. Z kolei walka klas może zakończyć się sukcesem tylko wtedy, gdy jest jednocześnie walką przeciwko dyskryminacji kobiet.